

Có thể nói được rằng: Lịch sử Việt Nam là lịch sử của sự xâm lược của Trung Quốc. Một khác, chính lịch sử của sự Bức xạ của dân tộc Việt Nam đã là những bức tranh hoành tráng giúp thấy được lòng yêu nước vô song của dòng giống Lạc Hổ. Hai Bà Trưng, Trưng Nữ Vương, Nguyễn Huệ... là những thanh âm vang vọng muôn đời của hàng rào phòng thủ bao quanh đất nước Việt Nam chính là lòng yêu nước và sự không phân biệt thành phần xã hội, tôn giáo, nam nữ, mĩ lệ của Việt Nam đều yêu nước nồng nàn. Câu hỏi được đặt ra là: Liệu chúng ta có sự khác biệt hay không giữa lòng yêu nước của người Việt xưa và người Việt nay?

Phát âm hai chữ yêu nước rất dễ. Nhưng chính xác của mình để biểu lộ lòng yêu nước không phải là chuyện dễ dàng. Yêu nước phải có sức mạnh. Sức mạnh của một dân tộc được qui định bởi hai yếu tố: tinh thần và vật chất.

Đôi lúc nghe thấy chuyện của người dân sống trong môi trường như vậy không biết nuôi dưỡng bởi sự pha melamine hoặc sự gia tăng có đến 2% chất dioxin (Tin báo chí quốc nội: Tß 08/2008 cho đến nay 02/2009 sự gia tăng bệnh khám phá những vấn đề tràn ngập trên khắp Việt Nam, CSVN biết được). Câu chuyện về sự dành cho trẻ em chỉ là sự nhún nhún: đôi lúc nghe thấy chuyện của người dân chỉ để chăm sóc hợp lý trong trường hợp nhà cầm quyền không thiện chí.

Đôi lúc tinh thần hay nói rõ hơn, lòng yêu nước bào, yêu nước của người dân chỉ cần cánh bay cao như người dân được sinh sống trong môi trường văn hóa truyền thống và lành mạnh. Muốn văn hóa phải được rao giảng từ giáo dục học đường và giáo dục truyền thông xã hội. Có hai nguồn của giáo dục truyền thống kia đều bị quên quật để ách cai trị của nhà cầm quyền phi chính thống: CSVN. Năm 1954 miền Bắc Việt Nam, sau đó năm 1975 toàn thể Việt Nam bị tràn ngập bởi một hình thái văn hóa quái đản: tham ô và hối lộ được nâng lên hàng phong tục. Khi nhà nước mua sắm đồ đạc của dân thì lập tức đặt của dân biến thành công viên cây xanh. Sau đó chúng bao lâu công viên cây xanh trở thành đất làm nhà cho cán bộ thực quyền. Khi nhà nước mua sắm “những chính trị” thì lập tức nhà riêng của những công dân yêu chuộng tự do dân chủ bị bôi trét bởi khói thuốc lá phân người pha trộn đều như thế. Hành động pha trộn kia nhằm làm cho công viên tươm tươm mùi xú uất của kẻ khó khăn. (Xin tham khảo hồ sơ của Hoàng Minh Chính và nhà văn Trần Khôi Thanh Thủy). Khi CSVN mua sắm bộ “uy tín” của được thì từ những người có 2 triệu 600 ngàn đồng kim của một công ty Nhôm Bßn lập tức biến thành tiền cho thuê công nhân để thuê túi riêng 70.000 đồng Kim... Sau nhiều thập niên ngập lún trong văn hóa đá cá lẫn dßa nhß và mô phỏng dân tộc tình và dân tộc tính của một sự ngu ngốc Việt quốc nội đã có những thoái trào nào chẳng? Câu trả lời nằm trong các thảm cảnh như hình sau đây:

2 / 4

Những ngày nay chúng ta đang ăn gà vịt bừa bãi còn hàng triệu người trong đói khổ.

Đúng giờ là tình huống người dân quy tụ để nh “Vịt quên mình, vì gà bừa bãi”, nhóm chữ “Vịt quên vong thân” nghe thật là mỉa mai và xa lạ!

Chỉ trong vòng 36 ngày miền Bắc Việt Nam đã biến thành ba tầng địa ngục văn hóa. Tầng là người dân phải trả giá cho cái đói của xã hội. Hai là người dân chỉ yêu trái cây và máu chó không xót thương đến gà bừa bãi. Ba là người dân xem miếng thịt gà H5N1 quan trọng hơn miếng thịt của chính mình. Để đến đây hàng triệu người CSVN sống trong tình trạng cáo bài viết này là bài viết có mục đích “Nói xấu người Việt Nam”. Chúng ta ai có quyền lợi gì khi phải làm cái công việc gọi là “Người Việt nói xấu người Việt”. Vấn đề không là nói xấu hay nói thật. Vấn đề chính là những tin tức được viết nên là những tin tức tuy thật nhưng chính xác. Vấn đề chính là muốn trở nên, biến nhân phải nói thật, nói rõ thật cho bác sĩ biết mới chỉ kịp và đi đến tận cái bừa bãi trở nên. Nói thật như thế kia không có nghĩa là biến nhân đã “nói xấu” cái của chính chúng ta. Một người muốn trở nên những lời né tránh nói về biến lý của mình, người đó chúng ta khác nào loài chim đà điểu. Có truyện thuyết cho rằng chim đà điểu trốn bão cát bằng cách chui vào những đống cát. CSVN hãy tiếp tục bóc lột của chim đà điểu, hãy bình tĩnh đi đến với hiện tượng “văn hóa của bừa bãi”.

Mang ba tin tức về tầng địa ngục văn hóa của chúng ta với những tin tức về đời sống của các nước dân chủ như những tin tức về Việt Nam Quan, thác Bản Giốc, vịnh Hoàng Sa, Trùng Khánh Sa, và bauxite Tây Nguyên... một người dẫu có quan tâm đâu cũng không thể phủ nhận sự thất bại của Việt Nam hiện đang chìm sâu trong đêm đen mê mông và bất tận. Trong đêm đen kia đi tìm sức dân để chúng ta xâm Trung Quốc què là việc làm của một kẻ ngu xuẩn đầy gian trá tìm đến người nghèo và người mất trắng. Sức dân được trình bày như một bài học của hai yếu tố tinh thần và thể chất. Tuy nhiên, không người nào không nhận biết rằng: ngày nào “văn hóa của bừa bãi” còn tồn tại ngày đó sức dân chỉ là sức sống héo mòn của những người bị biến thành kẻ kháng. Liệt kháng tim óc là trở nên tâm. Liệt kháng thể xác là hậu quả. Vì vậy vấn đề tiên quyết là sự phục hồi dân tộc tình, dân tộc tính. Phục hồi văn hóa Việt. Câu hỏi cần nêu lên là: Làm thế nào để có thể xác nhận đâu là nguyên nhân của sự biến văn hóa Việt Nam biến thành thành văn hóa của bừa bãi? Câu trả lời nằm ở bài toán trở. Thể xác vậy, cùng là người Việt Nam thì sao người Việt Nam vĩ tuyến 17 (gọi tắt là người Việt Nam) lại đi và lại chui vào hàng rào nhốt nhốt so với người Việt Nam sinh ra và lớn lên ở Bắc vĩ tuyến 17 (gọi tắt là người Bắc)? Xin thưa rằng: 1975 trở đi 1954 chúng ta có đáp số là 20 năm. Nói rõ ra: người Bắc hiện người Việt Nam 20 năm ngụp lặn trong guồng máy giáo dục của đảng CSVN. Đó là lý do giải thích tại sao người Bắc “dần dần” hiện người Việt Nam.

Không còn nghi ngờ gì nữa, giáo dục Marx Hồ chính là cái ngu ngốc sinh ra “văn hóa của bừa bãi”

Sức mạnh chính trị của Bức xâm

Tác Giả: Ðä TháiNhiên

Chúa Nhật, 22 Tháng 2 Năm 2009 05:51

rußi". Mußn phßc hßi văn hóa Vißt, mußn phßc hßi sßc dân đß đßng đßu vßi Bßc xâm, ngßi Vißt Nam trong cũng nhß ngoài nßc không còn chßn lßa nào khác hßn là cùng nhau nß lßc đßy đßng CSVN rßi vào hß đßo thßi cßa lßch sß.